

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Růžičkové a soudců JUDr. Zdeňka Jaroše a JUDr. Martiny Hříšmanové ve veřejném zasedání konaném dne 1. června 2022 v trestní věci 1. obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] naposledy v České republice bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], t. č. bytem obec [REDACTED] [REDACTED] okres [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 2. obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] naposledy v České republice bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDACTED]

takto:

K odvolání obžalovaných [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 21. 9. 2018 č. j. 6 T 21/2015-1376 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu se **znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaní

1. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] narozený [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] státní příslušník [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] naposledy v České republice bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDACTED]

2. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] narozený [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] státní příslušník [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] naposledy v České republice bytem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], t. č. bytem obec [REDACTED] [REDACTED] okres [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

jsou vinni, že

ačkoliv neměli zvláštní oprávnění k zacházení s omamnými a psychotropními látkami dle ust. § 4 a ust. § 8 zákona č. 167/1998 Sb., distribuovali níže uvedeným osobám psychotropní látku zvanou

pervitin (t.j. hydrochlorid metamfetaminu), který je uveden v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. mezi psychotropními látkami zařazenými do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách ze dne 21. 2. 1971, jež byla vyhlášena ve Sbírce zákonů České republiky pod č. 62/1989, a dále drogu zvanou marihuana (Cannabis), která je zařazena mezi omamnými látkami v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., obsahující D-9-tetrahydrokanabinol, který je uveden v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. mezi psychotropními látkami zařazenými do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách ze dne 21. 2. 1971, jež byla vyhlášena ve Sbírce zákonů České republiky pod č. 62/1989, a to:

1) ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■
společně s dalšími neustanovenými osobami vietnamské národnosti nejprve v prodejním dřevěném stánku a následně v prodejní hale označené jako Nákupní centrum v prodejním stánku viditelně označeném čísly ■■■ a ■■■ nebo v jejich bezprostředním okolí na tržnici v obci ■■■■■ ■■■■■, okr. ■■■■■ v přesně nezjištěné době od měsíce května roku 2012 do 20. 3. 2014 prodal německému státnímu příslušníku jménem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ narozenému ■■■■■, pervitin (t.j. hydrochlorid metamfetaminu) v nejméně 158 případech, a to vždy v množství nejméně 2 gramy za částku nejméně 23 Euro za gram, celkem tedy v množství nejméně 316 gramů za celkovou částku nejméně 7 268 Euro,

2) ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ a ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ společně
v prodejní hale označené jako Nákupní centrum v prodejním stánku viditelně označeném čísly ■■■ a ■■■ na tržnici v obci ■■■■■ ■■■■■, okr. ■■■■■ v přesně nezjištěné době od měsíce prosince roku 2013 do měsíce května roku 2014, prodali německému státnímu příslušníku ■■■■■ ■■■■■ narozenému ■■■■■, psychotropní látku zvanou pervitin (t.j. hydrochlorid metamfetaminu) v nejméně 5 případech vždy v množství 15 gramů za částku 20 Euro za gram, celkem tedy v množství 75 gramů za celkovou částku 1 500 Euro,
na stejném místě, ve stejné době a stejné osobě prodali omamnou látku zvanou marihuana, která obsahovala psychotropní látku delta-9-tetrahydrokanabinol, a to v nejméně 5 případech vždy v množství 15 gramů za částku nejméně 4 Euro za gram, celkem tedy v množství 75 gramů za celkovou částku nejméně 300 Euro,

tedy

■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ad 1,2)
neoprávněně jinému prodal omamnou a psychotropní látku a čin spáchal ve značném rozsahu,

■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ad 2)
neoprávněně jinému prodal omamnou a psychotropní látku,

čímž spáchali

■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ad 1,2)
zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ad 2)
přčin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, a

odsuzují se

■■■■■ ■■■■■ ■■■■■
podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **27 (dvaceti sedmi) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

■■■■■■■■

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

A.

1. Ve výroku označeným rozsudkem byli obžalovaní ■■■■■■■■ a ■■■■■■■■ uznáni vinnými tím, že

ačkoliv neměli zvláštní oprávnění k zacházení s omamnými a psychotropními látkami dle ust. § 4 a ust. § 8 zákona č. 167/1998 Sb., přechovávali pro jiného a distribuovali níže uvedeným osobám psychotropní látku zvanou pervitin (t.j. hydrochlorid metamfetaminu), který je uveden v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. mezi psychotropními látkami zařazenými do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách ze dne 21. 2. 1971, jež byla vyhlášena ve Sbírce zákonů České republiky pod č. 62/1989, a dále drogu zvanou marihuana (Cannabis), která je zařazena mezi omamnými látkami v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., obsahující D-9-tetrahydrokanabinol, který je uveden v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. mezi psychotropními látkami zařazenými do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách ze dne 21. 2. 1971, jež byla vyhlášena ve Sbírce zákonů České republiky pod č. 62/1989, a to:

- 1) ■■■■■■■■ sám
- nejprve v prodejním dřevěném stánku a následně na provizorním místě u prodejního pultu zakrytým plachtou, označeným číslem ■■■ (po vyhoření dřevěných stánků) na tržišti v obci ■■■■■■■■, okr. ■■■■■■■■ v přesně nezjištěné době od měsíce ledna roku 2011 do měsíce listopadu roku 2013 prodal německému státnímu příslušníku ■■■■■■■■ narozenému ■■■ ■■■■■■■■, psychotropní látku zvanou pervitin (t.j. hydrochlorid metamfetaminu) v nejméně 23 případech vždy v množství 15 gramů za částku 30 Euro za gram, celkem tedy v množství 345 gramů za celkovou částku 10 350 Euro, na stejném místě, ve stejné době a stejné osobě prodal omamnou látku zvanou marihuana, která obsahovala psychotropní látku delta-9-tetrahydrokanabinol, a to v nejméně 23 případech vždy v množství 15 gramů za částku nejméně 4 Euro za gram, celkem tedy v množství 345 gramů za celkovou částku nejméně 1 380 Euro,
- 2) ■■■■■■■■
- společně s dalšími neustanovenými osobami vietnamské národnosti nejprve v prodejním dřevěném stánku a následně v prodejní hale označené jako Nákupní centrum v prodejním stánku viditelně označeném čísly ■■■ a ■■■ nebo v jejich bezprostředním okolí na tržnici v obci ■■■■■■■■, okr. ■■■■■■■■ v přesně nezjištěné době od měsíce května roku 2012 do 20. 3. 2014 prodali německému státnímu příslušníku ■■■■■■■■ narozenému ■■■■■■■■, psychotropní látku zvanou pervitin (t.j. hydrochlorid metamfetaminu) v nejméně 197 případech vždy v množství nejméně 2 gramy za částku nejméně 23 Euro za gram, celkem tedy v množství nejméně 394 gramů za celkovou částku nejméně 9 062 Euro,
- 3) ■■■■■■■■ a ■■■■■■■■
- sami v prodejní hale označené jako Nákupní centrum v prodejním stánku viditelně označeném čísly ■■■ a ■■■ na tržnici v obci ■■■■■■■■, okr. ■■■■■■■■ v přesně nezjištěné době od měsíce prosince roku 2013 do měsíce srpna roku 2014, prodali

německému státnímu příslušníku ■■■ ■■■■ narozenému ■■■■■■, psychotropní látku zvanou pervitin (t.j. hydrochlorid metamfetaminu) v nejméně 6 případech vždy v množství 15 gramů za částku 20 Euro za gram, celkem tedy v množství 90 gramů za celkovou částku 1 800 Euro,

na stejném místě, ve stejné době a stejné osobě prodali omamnou látku zvanou marihuana, která obsahovala psychotropní látku delta-9-tetrahydrokanabinol, a to v nejméně 6 případech vždy v množství 60 gramů za částku nejméně 4 Eura za gram, celkem tedy v množství 90 gramů za celkovou částku nejméně 360 Euro.

2. Jednání obžalovaného ■■■ ■■■■ ■ pod bodem 1) a 3) výroku o vině okresní soud právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného ■■■ ■■■■ ■ pod bodem 2) a 3) výroku o vině pak právně posoudil rovněž jako zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku.
3. Soud prvního stupně obžalovanému ■■■ ■■■■ ■ i obžalovanému ■■■ ■■■■ ■ za toto jednání uložil shodný trest, tj. každému z nich podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, pro jehož výkon je rovněž shodně zařadil do věznice s ostrahou.
4. Proti uvedenému rozsudku si podali oba obžalovaní v zákonné lhůtě odvolání. Oba zaměřili opravný prostředek do výroku o vině i do výroku o trestu. V písemném odůvodnění odvolání sepsaném jejich obhájcem namítli, že první ve věci vyhlášený rozsudek okresního soudu se opíral o výpověď svědka ■■■■ s tím, že okresní soud jeho výpověď vyhodnotil tak, že nevychází přímo z jeho výpovědi, ale vychází z toho, že při výpovědi svědka ■■■■ a při fotorekognici došlo k písařské chybě, a tudíž svědek ■■■■ usvědčuje obžalované, když je poznal při fotorekognici. Obhajoba proti této skutečnosti brojila a krajský soud ve svém rozhodnutí ze dne 8. 6. 2016, kterým tento první ve věci vyhlášený rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému rozhodnutí, konstatoval, že z obsahu protokolu o fotorekognici ani ze zbývajících částí spisu nevyplývá, že by se policejní orgán při vyhotovení tohoto protokolu dopustil okresním soudem tvrzené písařské chyby. Na základě tohoto konstatování okresní soud vyslechl policisty, kteří fotorekognici prováděli, a ti se převážně vyjádřili tak, že si na samotnou věc nevzpomínají, ale zároveň uvedli, že fakticky chyba není možná, neboť byl přítomen i tlumočnický a jistě by se na takovou chybu v protokolu přišlo, tudíž původní fotorekognice svědka ■■■■ je autentická, správná a přesně popsána v protokolu. Tuto situaci a tuto skutečnost okresní soud v nyní odvoláním napadeném rozsudku nijak nehodnotí, ačkoliv je tímto svědkem vyvrácena obžaloba ohledně usvědčení obžalovaných.
5. V další části odůvodnění odvolání obžalovaní namítli, že byla dále na pokyn krajského soudu provedena fotorekognice se svědkem ■■■■. Výpověď svědka ■■■■ před fotorekognicí jednoznačně ukázala, jakou má tato výpověď hodnotu. Jednalo se o výpověď formou videokonference. První výslech, který probíhal, je z hlediska obhajoby, ale i pravděpodobně okresního soudu, nepoužitelný, neboť technická kvalita videokonference a způsob tlumočení, které nebylo doslovné a někdy zkreslovalo celý výslech, vedlo soud k tomu, že nechal výslech před fotorekognicí opakovat. Tento nový výslech před fotorekognicí lze považovat za použitelný. Byť okresní soud na vlastní oči viděl svědka ■■■■ slyšel jeho způsob vyjadřování, není tato skutečnost nijak zaznamenána v napadeném rozsudku, ačkoliv se o tom zmínil státní zástupce ve své závěrečné řeči. Svědek ■■■■ je dle svého vyjádření vážně nemocen a trpí cukrovkou. Svědek při výslechu seděl tím způsobem, že měl hlavu položenou v rukou a opřenou o kolena. Při odpovědích se vždy narovnal a zase si uložil hlavu na kolena. Během výslechu se mu stalo, že dvakrát ze židle upadl na zem, z toho jednou se zachytil země o koleno, podruhé se skutálel úplně. Jako podstatnou věc považuje obhajoba tu skutečnost, že při fotorekognici obžalovaného ■■■ ■■■■ ■ vubec nepoznal a obžalovaného ■■■ ■■■■ ■ sice uvedl, že ho jako osobu

poznává, ale nebyl vůbec schopen k jeho fotografii přiřadit, odkud ho zná, kdo je a co měl dělat nebo zda je to člověk, který mu prodával drogy nebo zda mu předával peníze, jakým jezdil autem, v jakém byl stánku.

6. Obžalovaní shrnuli, že se domnívají, že doplněné dokazování jednoznačně prokázalo, že obžaloba proti jejich osobám je nedůvodná. Konstatovali, že konkrétní vyvracení tvrzení okresního soudu není možné, neboť okresní soud uváděl pouze obecná konstatování, že obžalovaní v přesně nezjištěné době v určitém období prodali, např. ve 23 případech ■■■■■ a ve 197 případech ■■■■■ drogy a v 6 případech společně ■■■■■ a ■■■■■ marihuanu, ale neuvedl jediný konkrétní prodej, tzn. nebylo prokázáno žádné konkrétní datum, při kterém by konkrétně jeden z obžalovaných prodával konkrétnímu kupci konkrétní množství drog za konkrétní částku peněz. Podle obžalovaných se v odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud neřídil ust. § 125 odst. 1 trestního řádu s tím, že dle nich je napadený rozsudek nepřezkoumatelný, není patrné, jak se vypořádal s jednotlivými důkazy, obhajobou obžalovaných, na základě čeho dospěl k výrokům o vině jednotlivých obžalovaných a konečně není zřetelné, proč vůbec nereagoval na fotorekognici svědka ■■■■■ a na výpovědi svědků ohledně protokolu z fotorekognice svědka ■■■■■ Obžalovaní se domnívají, že není možné, aby byli poprvé odsouzeni na základě důkazů, které se ukázaly po doplnění dokazování jako nepravdivé, resp. jejich výklad by měl být opačný. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalované zprostil obžaloby.
7. Obžalovaní prostřednictvím svého obhájce tuto argumentaci při veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu doplnili tak, že poukázali rovněž na skutečnosti, které uváděli již v rámci své obhajoby před soudem prvního stupně, tj. pokud jde o výkon práce ze strany obžalovaného ■■■ po část stíhaného období v ■■■ a pobyt obžalovaných v části stíhaného období ve ■■■ Rovněž připomenuli, že strávili ve výkonu vazby v nyní projednávané věci 27 měsíců. S ohledem na dobu, která uplynula, s přihlédnutím k tomu, že v případě obžalovaného ■■■ nebylo zaznamenáno, že by se dopustil nějaké trestné činnosti, by měla být i v případě, že by byl odvolacím soudem učiněn závěr o vině obžalovaných, korigována výše ukládaných trestů (u obžalovaného ■■■ snížena na hranici toho, co již vykonal vazbou, a u obžalovaného ■■■ by s ohledem na výměru trestu, který mu byl uložen za jinou trestnou činnost, mělo být upuštěno od uložení trestu).
8. Státní zástupce intervenující při veřejném zasedání u krajského soudu považoval podaná odvolání za nedůvodná a navrhl je podle § 256 trestního řádu zamítnout.

B.

9. Z podnětu popsanych včasných odvolání obžalovaných Krajský soud v Plzni podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku napadených odvoláním, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. V daném případě byl odvoláními napaden výrok o vině (ohledně obou obžalovaných) i výrok o trestu, rozsudek tak byl přezkoumáván v celém rozsahu. Po přezkoumání napadeného rozsudku naznačeným způsobem dospěl krajský soud k následujícím závěrům.
10. Předně zdejší soud konstatuje to, co je zřejmé již z odůvodnění napadeného rozsudku a z odůvodnění podaných odvolání, tj. že trestní věci obžalovaných se zabývá podruhé. Poprvé se tak stalo v reakci na odvolání obou výše jmenovaných obžalovaných, která podali proti odsuzujícímu rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 17. 2. 2016 pod č. j. 6 T 21/2015-864. Tímto prvním rozsudkem okresní soud uznal obžalovaného ■■■ vinným tím, že se dopustil jednání popsaného v něm pod bodem 1) v podstatě ve shodě s tím, jak je nyní popsáno ve výroku o vině pod bodem 1) napadeného rozsudku s tím rozdílem, že byla ve zmiňovaném prvním rozsudku oproti tomu nynějšímu vymezena kratší doba spáchání činu, nižší

počet případů prodeje a nižší celkové prodané množství a cena prodaných drog (v prvním ve věci vyhlášeném rozsudku zde bylo v tomto směru uvedeno, že se tak dělo v přesně nezjištěné době od března roku 2011 do listopadu 2013 s tím, že obžalovaný prodal v tomto období [REDAKCE] [REDAKCE] pervitin v nejméně 21 případech v celkovém množství 315 g za celkovou částku 9 450 Euro a marihuanu celkem v nejméně 21 případech v celkovém množství 315 g za celkovou částku 1 260 Euro). Dále byla tímto prvním odsuzujícím rozsudkem vyslovena vina obou obžalovaných z jednání, z něhož byl v nyní odvoláním napadeném rozsudku pod bodem 2) výroku o vině uznán vinným toliko obžalovaný [REDAKCE]. Skutková zjištění ohledně tohoto jednání přitom ve zmiňovaném prvním rozsudku oproti tomu nynějšímu byla ohledně obžalovaného [REDAKCE] vymezena v podstatě shodně až na to, že první ve věci vyhlášený rozsudek obsahoval nad rámec toho, co je nyní uváděno ve výroku o vině pod bodem 2) napadeného rozsudku, ještě rozlišení toho, v kolika případech z celkového počtu 197 případů distribuce se na ní měli podílet obžalovaný [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE] (v prvním ve věci vyhlášeném rozsudku zde bylo v tomto směru uvedeno, že obžalovaný [REDAKCE] se ze zmiňovaného počtu 197 případů podílel na prodeji nejméně ve 173 případech, celkem tedy prodal pervitin v množství nejméně 346 g za celkovou částku nejméně 7 958 Euro). Prvním ve věci vyhlášeným rozsudkem okresní soud rovněž uznal oba obžalované vinnými tím, že se společně dopustili jednání popsaného nyní v podstatě shodně ve výroku o vině pod bodem 3) napadeného rozsudku. Jediný rozdíl ve skutkových zjištěních oproti tomu nyní odvoláním napadenému rozsudku vyjádřených v tomto bodě spočívá v tom, že ve zmiňovaném prvním rozsudku byl oproti tomu nynějšímu vymezen uveden jiný (nižší) údaj týkající se toho, jaké množství marihuany měli obžalovaní prodat v každém jednotlivém případě (v prvním ve věci vyhlášeném rozsudku zde byl v tomto směru uveden údaj 15 g). Dále je třeba připomenout, že tímto zmiňovaným prvním ve věci vyhlášeným rozsudkem byla vyslovena vina obou obžalovaných ještě z jednání, které spočívalo v tom, že měli (zjednodušeně popsáno) na svahu směřujícím k řece Svataava a státní hranici se Spolkovou republikou Německo, po pravé straně od prodejní haly označené jako Nákupní centrum, nacházejícím se v obci [REDAKCE] [REDAKCE] v přesně nezjištěné době od měsíce května roku 2012 do 9. 12. 2014 přechovávat ve více igelitových sáčcích pervitin (o celkové hmotnosti 134,01 g) a marihuanu obsahující psychotropní látku delta-9-tetrahydrokanabinol (o celkové hmotnosti 119,6 g).

11. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 8. 6. 2016 č. j. 6 To 122/2016-950 k odvolání obžalovaných tento první ve věci soudem prvního stupně vyhlášený rozsudek ze dne 17. 2. 2016 č. j. 6 T 21/2015-864 podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Kasační usnesení je všem procesním stranám známo, proto budou připomenuty jen hlavní důvody, které ke zrušení předešlého rozsudku vedl. Důvodem tohoto kasačního usnesení byla zejména skutečnost, že nalézací soud neprovedl v hlavním líčení dokazování v potřebném rozsahu tak, aby bylo možno spolehlivě posoudit otázku viny obžalovaných, a že se dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a v důsledku toho vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění. Zmiňovaným kasačním rozhodnutím zdejšího soudu pak byly okresnímu soudu uděleny konkrétní pokyny k doplnění dokazování.
12. Nalézací soud po zrušení jeho předchozího meritorního rozhodnutí doplnil dokazování o důkazy, které byly výslovně specifikovány ve výše zmiňovaném rozhodnutí odvolacího soudu, resp. se o to pokusil (při hlavním líčení konaném ve dnech 29. 7. 2016, 14. 10. 2016, 25. 11. 2016, 20. 3. 2017, 26. 6. 2017, 18. 9. 2017, 27. 11. 2017, 18. 1. 2018, 9. 4. 2018, 30. 7. 2018, 17. 9. 2018 a 21. 9. 2018), a poté vynesl nyní odvoláním obžalovaných napadený rozsudek. Dá se říci, že okresní soud splnil pokyny a výtky krajského soudu uvedené v jeho předchozím kasačním rozhodnutí, zejména pak ty, které se týkaly rozsahu dokazování, které je nezbytné ve věci provést. V odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud v zásadě vyložil, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů a k jakým skutkovým závěrům dospěl. Krajský soud je však přesto nucen konstatovat, že okresní soud se ani poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, v novém řízení zcela nevyvaroval opakování nedostatků a vad, které mu

již předchozím usnesením zdejší soud vytkl a přikázal odstranit a napravit.

13. K tomu je třeba ve vztahu k výroku o vině napadeného rozsudku pod bodem 2) vzhledem k tomu, co v tomto směru okresní soud uvádí v odůvodnění napadeného rozsudku ohledně svědeckých výpovědí █████ █████ █████ a s ním realizované fotorekognice (resp. spíše pomíjí), doplnit následující, a to s ohledem na obsah předloženého spisového materiálu, zejména protokolů o hlavním líčení konaném ve dnech 27. 11. 2017, 18. 1. 2018 a 9. 4. 2018 a obrazových a zvukových záznamů pořizovaných o průběhu videokonference s Obvodním soudem ve Zwickau, prostřednictvím níž byly před okresním soudem výslech a fotorekognice s tímto svědkem v uvedených dnech realizovány. Na základě skutečností uváděným samotným svědkem (pokud jde o jeho zdravotní stav, onemocnění a medikaci a v některých případech nepřiléhavé odpovědi na jemu pokládané dotazy či reakce na jemu čtenou předchozí výpověď), jeho chování během těchto úkonů patrného zejména ze zmiňovaných pořízených obrazových a zvukových záznamů (kdy během výslechu opakovaně usínal, vzhledem k pochybnostem, zda např. vnímá zcela jemu čtenou předchozí výpověď, byl i opakovaně dotazován, zda se cítí dobře, jeho zcela zjevná zdravotní indispozice pak byla i důvodem toho, proč byl jeho výslechu přerušován a konán v celkem třech jednacích dnech) a v neposlední řadě i skutečností uváděných soudkyní Obvodního soudu ve Zwickau (přítomnou při těchto úkonech realizovaných se svědkem) ohledně špatného zdravotního stavu tohoto svědka, vč. toho, že jde v jeho případě o stav již neměnný, je zřejmé, že onemocnění, a s tím související zdravotní stav jmenovaného svědka, natrvalo znemožnilo provést jeho výslech a je tak jednoznačně odůvodněn závěr o nepoužitelnosti výpovědi svědka podané ve výše uvedených třech dnech, a to včetně fotorekognice (aniž by bylo nutno nechat přezkoumat zdravotní stav svědka znalcem). Okresní soud proto neměl po zjištění těchto skutečností v hlavním líčení v jeho výslechu a fotorekognici s ním pokračovat, a pokud tyto přesto provedl, neměl k nim přihlížet, ale za naznačené situace vycházet z jeho dřívějších procesně použitelných výpovědí ze dne 6. 1. 2015 a 28. 7. 2014 a fotorekognice s ním provedené dne 28. 7. 2014.
14. K argumentaci okresního soudu v odstavci 9. (a rovněž i v odstavci 29.) odůvodnění napadeného rozsudku, že tento svědek █████ █████ █████ v hlavním líčení odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení s tím, že si na věc již příliš nepamatuje, což plně odpovídá časovému odstupu od doby páchaní trestné činnosti a zdravotnímu stavu svědka, s tím, že však tento svědek při svém výslechu v hlavním líčení výslovně uvedl, že pervitin koupil ve 197 případech, je třeba pak dodat, že okresní soud v tomto směru zcela přiléhavě nepopsal, resp. pominul okolnosti, za nichž toto zmiňované výslovné vyjádření svědka bylo učiněno. Z obrazovaného a zvukového záznamu pořizovaného o průběhu videokonference ze dne 27. 11. 2017 je totiž zjevné, že poté, co se svědkovi dostalo zákonného poučení o jeho právech a povinnostech, svědek nejprve zdůrazňoval, že již všechno řekl při výslechu ve Spolkové republice Německo. Následně mu bylo předsedkyní senátu vysvětleno, proč musí být přesto vyslechnut znovu, a vyzván, aby řekl něco ke své osobě s tím, že v případě, že by si to již nepamatoval, zda chce odkázat na svoji předchozí výpověď. Soudkyně Obvodního soudu ve Zwickau přítomná se svědkem ve videokonferenční místnosti v reakci na to přečetla svědkovi popis předmětného skutku z podané obžaloby (kde je mj. uváděno, že oba obžalovaní měli svědkovi prodat pervitin nejméně ve 197 případech), načež až následně svědek reagoval jednou větou, kterou soudkyně Obvodního soudu ve Zwickau zopakovala a tlumočnick z německého do českého jazyka ji přeložil tak, že svědkovi byla přednesena obžaloba a on poté potvrdil, že je pravda, že od obou obžalovaných ve 197 případech koupil pervitin. Poté ještě v tento den svědek dodal, že trvá na výpovědi, kterou učinil (následně pak byl výslech svědka přerušen a v jeho výslechu bylo pokračováno 18. 1. 2018, kdy mu byla čtena jeho předchozí výpověď, přičemž i tento výslech musel být vzhledem ke zdravotnímu stavu svědka přerušen a dokončen byl až dne 9. 4. 2018). Rovněž pak nad rámec skutečností uváděných okresním soudem v odůvodnění napadeného rozsudku je třeba zmínit, že pokud byla tomuto svědkovi dne 9. 4. 2018 předložena dvě fotoalba (na každém z nich byly fotografie celkem různých 9 osob) s tím, aby se vyjádřil, zda se na nich nachází některá z jím zmiňovaných osob,

svědek na prvním z nich označil fotografii obžalovaného ■■■■■ a kromě ní i fotografie dalších dvou osob (v případě první z nich šlo o osobu ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ který byl v nyní projednávané věci slyšen jako svědek, a v případě druhé z nich se jednalo o osobu, o níž není zřejmá jakákoliv souvislost s nyní projednávanou věcí). Na druhém fotoalbu (na němž se nacházela mj. fotografie obžalovaného ■■■■■ pak svědek označil fotografii osoby, o níž není zřejmá jakákoliv souvislost s nyní projednávanou věcí, a vyjádřil se dále tak, že ostatní osoby z tohoto alba nepoznává.

15. Ve vztahu k výroku o vině napadeného rozsudku pod bodem 1) a 3) je pak nutno okresnímu soudu opětovně vytknout, že některá jeho skutková zjištění, která převzal do popisu skutku, nemají oporu v provedených důkazech, resp. že okresní soud odpovídajícím způsobem nereagoval na skutečnosti, které vyplývají z provedených důkazů, a to zejména, pokud jde o jeho skutkové závěry vyjádřené v popisu skutku pod bodem 1). Pokud se tedy týká zhodnocení provedených důkazů, dle názoru odvolacího soudu nebyly vyvozeny zcela (zejména v bodě 1) odpovídající a správné skutkové závěry, a v návaznosti na to ani správné právní závěry. V této souvislosti krajský soud poukazuje na to, že si je vědom ustanovení § 263 odst. 7 trestního řádu. Je vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které sám odvolací soud v rámci veřejného zasedání provede. Z hlediska změny či doplnění skutkových zjištění pak může přihlížet pouze k těmto provedeným důkazům a hodnotit je pak v návaznosti na důkazy provedené v rámci hlavního líčení před soudem prvního stupně.
16. Kromě toho je nutno okresnímu soudu vytknout, že i přestože byl v kasačním rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 8. 6. 2016 výslovně upozorněn na to, že vzhledem k tomu, že ke zrušení prvního ve věci vyhlášeného rozsudku došlo jen na základě odvolání obžalovaných, nemůže dojít v novém řízení ke změně rozhodnutí v jejich neprospěch, okresní soud tuto zásadu zákazu reformace in peius vyjádřenou v § 264 odst. 2 trestního řádu nerespektoval, když v nyní napadeném rozsudku upravil některá svá skutková zjištění popsaná v bodech 1) až 3) výroku o vině oproti svému předchozímu rozsudku v neprospěch obžalovaných (k tomu již viz výše v odstavci 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

C.

17. Pokud se týká samotného rozsahu dokazování, dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně před vyhlášením napadeného rozsudku provedl zákonným způsobem (s již výše v odstavci 13. odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedenými výhradami) již v potřebném rozsahu důkazy nutné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, jež postačovaly pro rozhodnutí o vině obžalovaných ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu. Krajský soud považuje dokazování provedené okresním soudem a doplněné v odvolacím řízení za úplné. Krajský soud ve veřejném zasedání doplnil dokazování v tom směru, že postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu konstatoval zejména aktuální osobní výkazy obžalovaných, vč. příslušných listin z připojených spisů týkajících se odsouzení obžalovaného ■■■■■ ve věcech vedených Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci pod sp. zn. 56 T 6/2019 a Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. 1 T 2/2021.
18. Kromě toho krajský soud znovu k důkazu při veřejném zasedání provedl i některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy, které byly provedeny k důkazu již v hlavním líčení před okresním soudem, zejména pak postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu (vzhledem ke skutečnostem popsáným již výše v odstavci 13. odůvodnění tohoto rozhodnutí) přečetl protokol o výpovědi svědka ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ze dne 6. 1. 2015 (tj. svědkem podané ve fázi přípravného řízení po zahájení trestního stíhání obžalovaných) a podle § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu a § 213 odst. 1, odst. 2 trestního řádu přečetl i protokol o výpovědi této jmenované osoby a o fotorekognici s toutou osobou ze dne 28. 7. 2014 (které byly prováděny ještě před zahájením trestního stíhání obžalovaných jako neodkladný úkon ve smyslu § 158a trestního řádu). Krajský soud při veřejném zasedání přečetl i protokol o výpovědi svědka ■■■■■ ■■■■■ ze dne 12. 3. 2015, tj. podané rovněž ještě ve stádiu přípravného řízení po zahájení trestního stíhání obžalovaných, a to za splnění podmínek podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, neboť jde

o výpověď osoby zdržující se na neznámém místě na území Spolkové republiky Německo (okresní soud se v průběhu dosavadního řízení opakovaně neúspěšně pokoušel zajistit účast této osoby za účelem provedení jejího výslechu v postavení svědka v hlavním líčení, ze zpráv Policie České republiky na č.l. 534, 691 a 987-989 spisu vyplývá, že orgány činnými v trestním řízení ve Spolkové republice Německo bylo za účelem zjištění konkrétního místa pobytu této osoby a zajištění její účasti při výslechu v hlavním líčení opakovaně bezvýsledně pátráno). Rovněž byl jakožto listinný důkaz při veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu proveden protokol o fotorekognici provedené s ██████████ dne 12. 3. 2015 a rovněž i zpráva společnosti ██████████ s.r.o. (č.l. 749-750 spisu), o níž se okresní soud zmiňuje v odstavci 24. odůvodnění napadeného rozsudku a v níž je oproti tomu, co v tomto směru okresní soud uvádí ve zmiňované části odůvodnění rozsudku, napsáno, že obžalovaný ██████████ plnil zakázky na základě smlouvy o dílo pro společnost ██████████ do listopadu 2012. Žádná ze stran přitom doplnění dokazování ve veřejném zasedání konaném u odvolacího soudu nenavrhovala.

19. Po přezkoumání výroku o vině napadeného rozsudku postupem dle § 254 odst. 1 trestního řádu zjistil odvolací soud ve výroku o vině pochybení, která budou dále nad rámec již výše uvedeného specifikována. Krajský soud jej, jak již bylo výše naznačeno, pokud jde o zde precizovaná skutková zjištění, neshledal zcela správným tak, jak byl vyhlášen, proto byla skutková zjištění soudu prvního stupně upravena. S odkazem na právě popsání doplnění/opakování dokazování před odvolacím soudem pak vzhledem k ust. § 263 odst. 7 trestního řádu odvolací soud hodnotil provedené důkazy a v důsledku toho pak dospěl částečně k odlišným závěrům než soud prvního stupně. Krajský soud postupoval tedy podle § 258 odst. 1 písm. a), b), trestního řádu za použití § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu, neboť shledal, že zjištěné vady je možné napravit v rámci odvolacího řízení, aniž by věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.
20. **Pokud jde o distribuci pervitinu a marihuany** ██████████ lze shrnout, že okresní soud nepochybil, když jako stěžejní důkazy při závěru o vině obžalovaných vyhodnotil především výše zmiňovanou svědeckou výpověď ██████████ ze dne 12. 3. 2015 a protokol o s ním v týž den provedené fotorekognici. K tomu je možno doplnit, že zmiňovaná svědecká výpověď, v níž se ██████████ vyjadřoval ke dvěma osobám, od nichž získával pervitin a marihuanu (resp. že nejprve kupoval v období od ledna 2011 do listopadu 2013 drogy pouze od jedné z nich a následně od prosince 2013 od obou těchto osob), je podporována i skutečnostmi zjištěnými z provedených listinných důkazů, konkrétně týkajícími se následného nálezu drog ze strany Policie České republiky na místě popisovaném svědkem, odkud mu měly tyto osoby jím poptávané množství drog v případě jednotlivých nákupů vždy přinášet, a rovněž v podstatných bodech koresponduje i se skutečnostmi zjištěnými z výše zmiňovaných výpovědí ██████████ učiněných v přípravném řízení. Jak již v tomto směru konstatoval okresní soud, byť jde v případě ██████████ i ██████████ o osoby, které byly v minulosti soudně trestány, od čehož lze dovozovat, že jejich obecná věrohodnost je snížena, nelze toliko s odkazem na tuto skutečnost bez dalšího označit jejich výpovědi jako nepravdivé. V této souvislosti je třeba i zdůraznit, že tyto nezávisle na sobě označili oba obžalované jako osoby, od nichž získali drogu, a že ani u jednoho ze jmenovaných nebyla zjištěna žádná motivace k uvádění nepravdivých skutečností. Jimi ve výpovědích uváděné okolnosti ohledně nákupu drog jsou pak podporovány nejen následným nálezem drog v místech shodně popisovaných oběma svědky, ale u ██████████ např. i listinami získanými ze Spolkové republiky Německo dokládajícími, že tento byl ve shodě s tím, jako popisoval ve své svědecké výpovědi ze dne 6. 1. 2015, dne 20. 3. 2014 ve Spolkové republice Německo zadržen a byl u něj zajištěn pervitin v jím popsáném množství (cca 10 g), který měl od obžalovaných zakoupit a který byl i následně podroben znaleckému zkoumání z oboru kriminalistiky, odvětví chemie, fyzikální chemie. Lze uzavřít, že v případě výpovědi ██████████ a s ním provedené fotorekognice nejde o osamocené stojící důkazy usvědčující obžalované z prodeje drog. Z dosud uvedeného je tedy zřejmé, že se krajský soud jinak ztotožnil se závěrem okresního soudu o tom, že považuje na základě výpovědí těchto dvou zmiňovaných svědků za

vyvrácenou obhajobu obžalovaných, kteří svoji spojitost s prodejem drog odmítali. Na základě svědecké výpovědi ■■■■■ ze dne 12. 3. 2015 a skutečností vyplývajících z protokolu o s ním v též dne provedené fotorekognici, lze bez důvodných pochybností učinit závěr o tom, že oba obžalovaní ■■■■■ prodali pervitin a marihuanu.

21. Skutková zjištění okresního soudu popsána v bodě 3) výroku o vině napadeného rozsudku tedy krajský soud považuje krajský soud v zásadě za správná, s tou výhradou, že okresní soud v popisu tohoto skutku kladeného obžalovaným za vinu z blíže nevysvětlených důvodů nepromítl některé skutečnosti vyplývající z dokazování provedeného v řízení před soudem, které skutek ve srovnání s popisem v obžalobě, modifikovaly. A to konkrétně, pokud jde o časový údaj týkající se ukončení této trestné činnosti, neboť ■■■■■ v rámci jeho zmiňované svědecké výpovědi ze dne 12. 3. 2015 v tomto směru vypověděl, že pervitin jím popisovaným způsobem (zmiňovaným již v odstavci 7. odůvodnění napadeného rozsudku) kupoval někdy do května či června 2014 (nikoliv tedy do srpna 2014, jak je uváděno v tomto bodě výroku o vině napadeného rozsudku), a pokud jde o údaj týkající se toho, jaké množství marihuany mu měli obžalovaní prodat v každém jednotlivém případě. V tomto směru přitom okresní soud ve specifikované pasáži odůvodnění napadeného rozsudku ve shodě s tím, co svědek uvedl, zmiňuje, že šlo vždy o 15 gramů marihuany, nicméně v bodě 3) výroku o vině napadeného rozsudku se oproti tomu objevuje, že šlo vždy o 60 g (okresní soud se přitom v tomto směru odchýlil od svého prvního ve věci vyhlášeného rozsudku, v němž ve výroku o vině uváděl údaj 15 g, kdy se lze důvodně domnívat, že tento chybně uváděný údaj ve výroku o vině napadeného rozsudku zřejmě převzal z popisu skutku podané obžaloby). Pokud pak jde o počet případů a množství drog, které obžalovaní svědkovi ■■■■■ v daném období prodali, okresní soud správně vycházel z jeho svědecké výpovědi ze dne 12. 3. 2015, oproti předešlému odsuzujícímu rozsudku však nijak nerefletoval skutečnost, že každý obžalovaných se dle kopií jejich cestovních dokladů, které byly provedeny k důkazu, zdržoval po určitou část stíhaného období mimo území České republiky (ve svém domovském státě) a důsledně tedy neaplikoval zásadu in dubio pro reo, podle níž je třeba při případných skutkových pochybnostech vycházet ze skutkové verze průběhu události v tomto směru pro pachatele nejpriznivější. Za tu je přitom při svědkem popisované frekvenci nákupu drog (tj. jedenkrát měsíčně) a jím vymezeném období (tj. šest měsíců) po odečtení doby cca jednoho měsíce, po který se každý z obžalovaných v průběhu tohoto období zdržoval mimo území České republiky (tj. jeden případ prodeje u každého z nich), považovat nejméně 5 případů prodeje pervitinu i marihuany, čemuž odpovídá při svědkem popisovaných cenách, za níž tyto drogy zakoupil, celkové množství 75 gramů pervitinu za celkovou částku 1 500 Euro a celkové množství 75 gramů marihuany za celkovou částku 300 Euro.
22. Naproti tomu spornou skutkovou otázkou, která měla zásadní význam pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného ■■■■■ z jednání popsáno pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku, bylo, zda tím, kdo pervitin a marihuanu ■■■■■ jako první sám prodával (do doby, než se k němu, jak svědek uváděl ve své výpovědi, v době vystavení nových plechových hal připojil ten druhý), byl právě obžalovaný ■■■■■ kterému bylo toto podanou obžalobou kladeno za vinu. Zde krajský soud oproti soudu okresnímu zastává názor, že provedené důkazy jednoznačně a bez důvodných pochybností neumožňují dát na naznačenou otázku kladnou odpověď. V tomto směru nezbyvá, než zmínit to, co již bylo naznačeno v předchozím kasačním rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 8. 6. 2016. Tj. že mezi popisem jednání obžalovaného ■■■■■ ve výroku napadeného rozsudku pod bodem 1) a tím, co svědek ■■■■■ uvedl při rekognici podle fotografií, je rozpor. ■■■■■ totiž sice v protokolu o výslechu svědka ze dne 12. 3. 2015 (prováděném policistou kpt. Ing. Bc. ■■■■■ za přítomnosti dalšího policisty Mgr. ■■■■■ tehdejšího obhájce obžalovaného ■■■■■ a tlumočnicka pro jazyk německý) popisoval prvního z mužů, který mu nejprve drogy nejprve sám prodával (do doby, než se k němu přidal ještě druhý muž), tak, že šlo o ■■■■■ který měl tmavé krátké vlasy, nebylo na něm nic nápadného, neměl žádné tetování, brýle, byl štíhlý, tak 157-180 cm vysoký, neměl nic, co by na něm bylo zvláště nápadného, jen snad mateřské znaménko někde vedle nosu (s tím, že neví, zda nalevo nebo

napravo), bylo mu kolem třiceti, spíše méně. K popisu toho druhého muže pak svědek v této svědecké výpovědi uvedl, že to byl taky [REDAKCE] štíhlý, tmavé krátké vlasy, asi 180 cm vysoký, nebylo na něm nic nápadného. Dle protokolu o fotorekognici s tímto svědkem (prováděné policistou Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] za přítomnosti nezúčastněné osoby [REDAKCE] [REDAKCE] tehdejšího obhájce obžalovaného [REDAKCE] a tlumočníka pro jazyk německý) téhož dne, bezprostředně po skončení jeho výše zmiňovaného výslechu se v úvodu [REDAKCE] [REDAKCE] vyjádřil tak, že by osobu [REDAKCE] národnosti, od níž v období od ledna 2011 do listopadu 2013 na tržišti v obci [REDAKCE] kupoval pervitin a marihuanu, poznal zejména podle jejího celkového vzhledu a obličeje s tím, že ji popsal ve svém výslechu tohoto dne, a obdobně se pak vyjádřil i ohledně další osoby, od které v období od prosince 2013 na tržišti v obci [REDAKCE] kupoval pervitin a marihuanu. Poté, co mu byla předložena k nahlédnutí celkem 4 fotoalba, však [REDAKCE] [REDAKCE] na prvních dvou z nich shodně označil fotografii obžalovaného [REDAKCE] s tím, že jde v případě této osoby o prvního prodejce, od kterého na tržišti kupoval drogu pervitin a marihuanu a že tuto osobu bezpečně poznává, zatímco na dalších dvou z jemu předložených fotoalb označil vždy fotografii obžalovaného [REDAKCE] s tím, že jde v případě této osoby o prodejce v nově postavené plechové hale, od něhož kupoval drogu pervitin a marihuanu a že tuto osobu bezpečně poznává. Na takto svědkem označených fotografiích je však oproti tomu, jak předtím obě osoby svědek popsal ve své výpovědi, patrné mateřské znaménko vedle nosu nikoliv u obžalovaného [REDAKCE] ale u obžalovaného [REDAKCE]. Okresní soud disproporcí mezi popisem jednání obžalovaného (nyní popsaného pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku) ve svém prvním ve věci vyhlášeném rozsudku a skutečnostmi uváděnými v protokolu o výslechu svědka a o rekognici vysvětlil tím, že v protokolu o fotorekognici došlo k písařské chybě, v důsledku níž byli obžalovaní navzájem „prohozeni“, s tím, že z popisu obou obžalovaných, který svědek učinil, jednoznačně vyplývá, který z nich se podílel na prodeji drogy před prosincem roku 2013 a po tomto měsíci.

23. Z obsahu zmiňovaného protokolu o fotorekognici ze dne 12. 3. 2015 nevyplývá, že by se policejní orgán při vyhotovení tohoto protokolu dopustil jakékoliv (tedy ani „písařské“) chyby. Pokud byli k okolnostem provedení této fotorekognice okresním soudem dle pokynu zdejšího soudu v předchozím kasáčním usnesení jako svědci vyslechnuti výše zmiňovaný Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] který tuto fotorekognici prováděl, a [REDAKCE] [REDAKCE] přítomná při této fotorekognici coby nezúčastněná osoba, tak ani z jejich výpovědí nevyplývá, že by při předmětné fotorekognici došlo k jakékoliv záměně či chybě v protokolaci. Jediný, kdo se v rámci své svědecké výpovědi vyjadřoval tak, že při fotorekognici „snad došlo k nějaké písařské chybě, že se tam nějak prohodila jména nebo něco takového s tím, že bližší okolnosti té písařské chyby, jak to vzniklo, neví“, byl kpt. Ing. Bc. [REDAKCE] [REDAKCE] který však v protokolu pořízeném o fotorekognici není vůbec uváděn jako osoba přítomná u tohoto úkonu (zmiňovaný policista prováděl výslech [REDAKCE] [REDAKCE] předcházející předmětné fotorekognici a následně podával v nyní projednávané věci státnímu zástupci návrh na podání obžaloby). Za právě popsané důkazní situace okresní soud v napadeném rozsudku opětovně uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným z tohoto jednání, přičemž tento svůj závěr odůvodnil v podstatě shodně jako v odůvodnění prvního vyhlášeného rozsudku, tj. že dle něj z popisu obou prodejců svědkem [REDAKCE] je zřejmé, že prvním prodejcem je obžalovaný [REDAKCE] a druhým prodejcem, který se k prvnímu přidal od prosince 2013, je obžalovaný [REDAKCE] že svědek [REDAKCE] [REDAKCE] oba obžalované poznal při fotorekognici a že z popisu obou obžalovaných, které svědek učinil, jednoznačně vyplývá, který z poznanych obžalovaných se podílel na kterém prodeji. Jediný rozdíl v argumentaci okresního soudu v odůvodnění jeho zmiňovaných dvou rozhodnutí spočívá v tom, že se již v odůvodnění nyní odvoláním napadeného rozsudku nezmiňuje o „písařské chybě“ v protokolu o provedení rekognice, v důsledku níž byli tito u obou období „prohozeni“. To, zda a jakým způsobem se okresní soud vypořádal při hodnocení provedených důkazů se zmiňovanou zjevnou disproporcí mezi popisem pachatelů ve výpovědi svědka a tím, jak následně označil fotografie obžalovaných, však není z odůvodnění napadeného rozsudku patrné. Za popsané situace nemůže závěr okresního soudu o vině obžalovaného [REDAKCE] z jednání popsaného

pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku obstat.

24. Současně je třeba na podporu této argumentace doplnit, že oproti tomu, co okresní soud uvádí v odstavci 4. odůvodnění napadeného rozsudku, se svědek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] o tom, že by některý z pachatelů měl jakékoliv znaménko, vůbec nezmiňoval, o markantě v podobě mateřského znaménka vedle nosu u jednoho z prodejců drog se zmiňoval výlučně ve své svědecké výpovědi [REDACTED] [REDACTED]. Současně pak nelze pominout ani skutečnosti vyplývající z listinných důkazů týkajících se pobytu a výkonu podnikatelské činnosti oběma obžalovanými, z nichž je zřejmé, že to byl obžalovaný [REDACTED] který měl evidován pobyt i místo podnikání v [REDACTED] již od října 2010 (a na něj byla vedena i provozovna v předmětných prostorách), zatímco obžalovaný [REDACTED] až od listopadu 2013 (do té doby měl evidován pobyt i místo podnikání dle výpisu z živnostenského rejstříku v [REDACTED]. A rovněž nelze pominout ani skutečnosti uváděné v rámci jeho obhajoby obžalovaným [REDACTED] o tom, že od roku 2010 pracoval v [REDACTED] a že do [REDACTED] se přestěhoval až v polovině roku 2013 (podporované jím předloženými listinami v podobě faktur za období celého roku 2010, února až prosince 2011, ledna až února 2012 a května až července 2012 a přiznání k dani z příjmu fyzických osob a přehledu o příjmech a výdajích za rok 2011, svědeckými výpověďmi [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a výše (v odstavci 18. odůvodnění tohoto rozhodnutí) zmiňovanou zprávou společnosti [REDACTED] s.r.o.), které se v tomto směru shodovaly i s vyjádřením obžalovaného [REDACTED] při hlavním líčení dne 19. 8. 2015, podle něhož pro něj obžalovaný [REDACTED] pro něj začal pracovat v roce 2013. Byť je třeba v tomto směru jinak zdůraznit, že pobyt a pracovní aktivity obžalovaného [REDACTED] v jím uváděném období v [REDACTED] ještě nevylučují, že by se v tom samém období podílel na stíhané trestné činnosti v [REDACTED] neboť toto místo je vzdáleno od [REDACTED] toliko cca 100 km a částky fakturované obžalovaným na jím samotným předložených fakturách (za provedenou práci dle smlouvy o dílo měsíčně ve výši cca 20 000 Kč) v tomto období nejsou nijak vysoké na to, aby bylo možno na jejich základě učinit závěr o tom, že se obžalovaný kvůli plnění těchto zakázek nemohl vzdalovat z [REDACTED] resp. že se nemohl zdržovat v uvedeném období i v [REDACTED].
25. Lze tedy shrnout, že krajský soud nikterak nepochybně skutečnost, že se předmětné jednání pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku stalo a že naplňuje znaky stíhaného trestného činu. Jiná je již situace ohledně toho, zda lze mít bez jakýchkoli pochybností na základě procesně použitelných důkazů za prokázané, že se tohoto jednání dopustil právě obžalovaný [REDACTED]. Je zřejmé, že v době zahájení trestního stíhání zde byl odůvodněn závěr, že se předmětného jednání dopustil právě tento obžalovaný. Lze také konstatovat, že podezření, že tomu tak bylo, za výše naznačené důkazní situace i nadále existuje, nicméně o vině obžalovaného je nutno rozhodnout bez důvodných pochybností. Je třeba uvést, že obžalovaný po zahájení jeho trestního stíhání spáchání trestné činnosti kladené mu za vinu popřel a za výše popsané důkazní situace na základě výše zmiňované svědecké výpovědi [REDACTED] [REDACTED] a protokolu o s ním provedené fotorekognici nelze závěr o vině obžalovaného [REDACTED] z tohoto jednání bez důvodných pochybností učinit. Výše naznačené pochybnosti pramení zejména z obsahu svědecké výpovědi [REDACTED] [REDACTED] a ze skutečností vyplývajících z protokolu o s ním provedené fotorekognice, se ani po kasačním rozhodnutí zdejšího soudu dalším dokazováním v řízení před okresním soudem nepodařilo rozptýlit, spíše naopak. Vzhledem k tomu, že vina obžalovaného [REDACTED] z jednání pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku nebyla v rámci řízení před soudem bez důvodných pochybností prokázána, resp. nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že by se tento obžalovaný jednání na místě, způsobem a za okolností popsaným v podané obžalobě dopustil, a kdy se současně ani nenabízí provedení nějakého důkazu jiného, kterým by bylo možno skutkový děj objasnit, krajský soud při absenci jiných usvědčujících důkazů aplikoval zásadu „in dubio pro reo“ a tyto okolnosti hodnotil ve prospěch obžalovaného.
26. **Pokud jde o distribuci pervitinu** [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] krajský soud z výše v odstavci 13. odůvodnění tohoto rozhodnutí popsaných důvodů nepřihlížel při závěru o vině obžalovaného [REDACTED] ke skutečnostem vyplývajícím ze svědecké výpovědi [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ani ze s ním provedené fotorekognice, kdy tyto úkony byly realizovány soudem při hlavním líčení ve dnech

27. 11. 2017, 18. 1. 2018 a 9. 4. 2018. Opřel jej (přes popěrné stanovisko obžalovaného) především o výpověď jmenovaného svědka ze dne 6. 1. 2015 a rovněž i o jeho výpověď ze dne 28. 7. 2014 spolu s rekognicí podle fotografií z téhož dne (k tomu viz výše v odstavci 18. odůvodnění tohoto rozhodnutí), když podstatný obsah výpovědi tohoto svědka ze dne 6. 1. 2015 je již popisován v odstavci 9. odůvodnění napadeného rozsudku. Vyjádření svědka v rámci této výpovědi je třeba toliko upřesnit oproti v této pasáži odůvodnění napadeného rozsudku okresním soudem uváděným skutečností tak, že v ní svědek uváděl, že poprvé od obžalovaných koupil pervitin v květnu 2012 (tedy nikoliv v květnu 2013, jak je uváděno v této části odůvodnění napadeného rozsudku). V této výpovědi ze dne 6. 1. 2015 přitom [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ve shodě se svojí předešlou výpovědí z 28. 7. 2014 popisoval celkem tři osoby [REDAKCE] národnosti, od nichž kupoval pervitin a které na tomto prodeji pervitinu kooperovaly, při zmiňované fotorekognici dne 28. 7. 2014 pak jako dvě z jím takto popisovaných osob označil na fotografii obžalovaného [REDAKCE] a obžalovaného [REDAKCE]. Tento postup, kdy krajský soud vycházel z výše specifikovaných důkazů, je přitom v současné situaci, kdy byly orgány činnými v trestním řízení vyvinuto aktivní úsilí k opakovanému provedení těchto úkonů se svědkem v řízení před soudem, ale toto úsilí se ukázalo z výše popsanych důvodů jako marné, je konformní se závěry nálezu Ústavního soudu České republiky ze dne 23. 2. 2015 sp. zn. I. ÚS 2852/14 (k tomu je pro stručnost možno odkázat na argumentaci zdejšího soudu uplatněnou v odůvodnění kasačního rozhodnutí ze dne 8. 6. 2016 na straně 8. až 9.). Současně je třeba dodat, že vzhledem k tomu, že odvolání proti napadenému rozsudku bylo podáno výlučně obžalovanými, byl odvolací soud ve svém rozhodnutí vázán zákazem změny rozhodnutí v jejich neprospěch a tudíž ani nemohl učinit na základě zmiňovaných výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] a fotorekognice s ním z přípravného řízení (v rámci nichž tento usvědčoval z tohoto jednání nejen obžalovaného [REDAKCE] ale i obžalovaného [REDAKCE] závěr o vině obžalovaného [REDAKCE].

27. Skutková zjištění okresního soudu popsána v bodě 2) výroku o vině napadeného rozsudku učiněná ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] krajský soud považuje krajský soud (pomine-li již výše v odstavci 10. a 16. odůvodnění tohoto rozhodnutí zmiňované porušení zásady zákazu reformace in peius) v zásadě za správná, s tou výhradou, že okresní soud v popisu tohoto skutku kladeného obžalovaným za vinu z blíže nevysvětlených důvodů nepromítl některé skutečnosti vyplývající z dokazování provedeného v řízení před soudem, které skutek ve srovnání s popisem v obžalobě, modifikovaly. Konkrétně pokud jde o počet případů a množství drogy, které tento obžalovaný svědkovi [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v daném období prodal, okresní soud oproti předešlému odsuzujícímu rozsudku nijak nerefletoval skutečnost, že obžalovaný [REDAKCE] se dle kopií jeho cestovních dokladů, které byly provedeny k důkazu, zdržoval po určitou část stíhaného období mimo území České republiky (ve svém domovském státě) a důsledně tedy neaplikoval zásadu in dubio pro reo, podle níž je třeba při případných skutkových pochybnostech vycházet ze skutkové verze průběhu události v tomto směru pro pachatele nejpriznivější. Za tu je přitom při svědkem popisované frekvenci nákupu drog (tj. dvakrát týdně) a jím vymezené období (tj. cca 87 týdnů) po odečtení doby cca 8 týdnů, po které se tento obžalovaný v průběhu tohoto období zdržoval mimo území České republiky (tj. 16 případů prodeje), považovat nejméně 158 případů prodeje pervitinu, čemuž odpovídá při svědkem popisovaných cenách, za níž pervitin zakoupil, celkové množství 316 gramů pervitinu za celkovou částku 7268 Euro.

D.

28. Poté, co tedy krajský soud doplnil/znovu provedl dokazování ve výše naznačeném rozsahu, na základě důkazů provedených před soudy obou stupňů, po zrušení napadeného rozsudku sám ve věci v rozsahu zrušení rozhodl tak, jak je popsáno ve výroku o vině tohoto rozsudku, když důvody, pro které byl výrok o vině (nyní) pod bodem 1) (oproti výroku o vině pod bodem 2) napadeného rozsudku) takto koncipován, byly vysvětleny již výše v odstavcích 26. a 27. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Důvody, pro které byl určitým způsobem modifikován výrok o vině nyní označený pod bodem 2) výroku o vině ve srovnání s tím, jak byl koncipován ve výroku o vině pod bodem 3) napadeného rozsudku, pak byly rozebrány výše v odstavci 21.

odůvodnění tohoto rozhodnutí.

29. Dále je třeba uvést, že na základě již výše uvedeného je možno uzavřít, že na podkladě provedeného dokazování není možno učinit jednoznačný a nepochybný závěr, že obžalovaný ■ jednáni popsaného pod bodem 1) výroku o vině napadeného rozsudku dopustil (byť důvodné podezření v daném ohledu vůči obžalovanému jistě nadále existuje). Nelze přitom reálně předpokládat možnost existence a opatření dalších důkazů – ostatně žádná ze stran před vyhlášením napadeného rozsudku ani v odvolacím řízení další důkazní návrhy neměla - které by mohly odstranit pochybnosti o vině obžalovaného. Celé jednání obžalovaného ■ vymezené v podané obžalobě tvořilo z hlediska hmotného práva jeden (trvající) skutek, a nikoli dílčí útoky pokračujícího trestného činu podle § 116 trestního zákoníku, neboť jednání pachatele, který distribuuje či pro jiného přechovává omamné a psychotropní látky v určitém období, jež je specifikováno časovým rozpětím, určitému okruhu odběratelů, kteří si podle své potřeby takto drogu opakovaně obstarávají, je třeba posoudit jako jediný skutek. Krajský soud v nyní projednávaném případě v souladu s výsledkem dokazování přihlédl ke všem okolnostem, které skutek ve srovnání s popisem v obžalobě, která kladla obžalovanému za vinu mj. právě i to, že od ledna 2011 do listopadu 2013 sám prodával ■ ■ ■ ■ ■ pervitin a marihuanu, modifikovaly a obžalovanému tuto neprokázanou část jednání z výroku o vině rozsudku proto toliko vypustil, tj. nerozhodoval o částečném zproštění obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu. Z obdobných důvodů pak byla ostatně již ze strany okresního soudu vypuštěna i neprokázaná část jednání kladeného oběma obžalovaným rovněž podanou obžalobou za vinu, které je zmiňováno výše v poslední větě odstavce 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí, a ze shodných důvodů tak okresní soud evidentně postupoval v napadeném rozsudku i ve vztahu k obžalovanému ■ pokud jde o distribuci drog ■ ■ ■ ■ ■ za situace, kdy ani tuto část jednání kladené tomuto obžalovanému za vinu nevzal za prokázanou.
30. Pokud jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného ■ ■ ■ ■ ■ ten jednáním pod bodem 1) a 2) výroku o vině tohoto rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Jak je patrné z popisu jednání obžalovaného v těchto bodech výroku o vině rozsudku, obžalovaný neoprávněně prodal psychotropní látku pervitin ■ ■ ■ ■ ■ a ■ ■ ■ ■ ■ (celkem nejméně 391 g), druhému jmenovanému pak kromě tohoto prodal i omamnou látku marihuanu obsahující psychotropní látku delta-9-tetrahydrokanabinol (nejméně 75 g). K tomu je třeba uvést, že okresní soud správně v odůvodnění napadeného rozsudku odkazoval na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 3. 2014 sp. zn. Tpjn 301/2013 (uvádějící orientační hodnotu určující to, co je považováno jako značný rozsah této látky, kdy východiskem je určitý násobek takového množství dané látky obsahující omamnou nebo psychotropní látku, které je označeno jako větší než malé, kdy větším rozsahem je pak desetinásobek množství většího než malého a značným rozsahem je desetinásobek takto určeného většího rozsahu) a v souladu s ním dospěl k závěru, že značným rozsahem je v případě pervitinu vzhledem k orientačním hodnotám určujícím „množství větší než malé“ u omamných a psychotropních látek uvedeným v příloze zmiňovaného stanoviska považováno jeho množství nejméně 150 gramů (jako desetinásobek „většího“ rozsahu, které je desetinásobkem „malého“ rozsahu). Pro úplnost je nutno doplnit, že v případě marihuany je za značný rozsah považováno množství nejméně 1 000 g sušiny. V návaznosti na tomto obžalovanému prokázané celkové množství jím prodaných drog, které výrazně převyšovalo příslušný násobek v příloze uvedeného Stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 3. 2014 sp. zn. Tpjn 301/2013, dospěl krajský soud k závěru, že v daném případě byl tímto obžalovaným naplněn i znak kvalifikované skutkové podstaty ve smyslu odst. 2 písm. c) ust. § 283 trestního zákoníku, tj. že tento čin spáchal ve značném rozsahu.
31. V důsledku toho, že oproti výroku o vině v napadeném rozsudku z výše popsaných důvodů krajský soud upravil u obžalovaného ■ ■ ■ ■ ■ skutková zjištění způsobem popsaným ve výroku o vině

tohoto rozsudku (a došlo tak ke snížení celkového množství jím prodaných drog na nejméně 75 g pervitinu a 75 g marihuany, které nedosahuje minimálního množství, které je s odkazem na již v předchozím odstavci citované Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu České republiky posuzováno jako jejich značný rozsah), bylo jednání tohoto obžalovaného pod bodem 2) výroku o vině tohoto rozsudku právně posouzeno jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Tzn. oproti právní kvalifikaci užitě okresním soudem krajský soud u tohoto obžalovaného pominul kvalifikovanou skutkovou podstatu tohoto trestného činu podle odst. 2 písm. c) ust. § 283 trestního zákoníku (a posoudil jej jako stíhaný trestný čin v jeho základní skutkové podstatě). Dále je možno doplnit, že šlo přitom o neoprávněné nakládání s těmito látkami ze strany obžalovaných, na které dopadá trestní postih, když tito neměli povolení k zacházení s uvedenou látkou od Ministerstva zdravotnictví České republiky dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (k tomu viz § 4, § 8, § 24, příp. § 24a zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Jednání, které je takto oběma obžalovaným kladeno za vinu, se s ohledem na způsob jeho provedení dopustili nepochybně v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

E.

32. Krajský soud v návaznosti na zrušení výroku o vině musel ohledně obžalovaných zrušit též celý výrok o trestu. Nic mu nebránilo v tom, aby o něm znovu rozhodl. Zohlednil v podstatě stejné či obdobné skutečnosti jako soud prvního stupně v napadeném rozsudku s tím rozdílem, že však musel do výměry trestu promítnout u obou obžalovaných zúžení rozsahu trestné činnosti, z níž byli nyní uznáni vinnými, a rovněž pak zmírnění právní kvalifikace u obžalovaného ■■■■ kterému byl nyní ukládán trest podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Tj. obžalovaný ■■■■ byl za nyní užitě právní kvalifikace ohrožen trestem odnětí svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem. Oproti tomu obžalovanému ■■■■ byl trest ukládán shodně jako v napadeném rozsudku podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku, podle něhož je pachatel takového činu ohrožen trestem trestu odnětí svobody od dvou do deseti let nebo trestem propadnutí majetku.
33. Při rozhodování o druhu a výši trestu tedy krajský soud vycházel ustanovení § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku. Společenská škodlivost jednání obžalovaných je spoluurčována chráněnými zájmy, které byly činem dotčeny, tedy v tomto případě zájmem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku a prekursory. K osobě obžalovaných je možno uvést, že oba strávili ve výkonu vazby v nyní projednávané věci cca 27 měsíců a 11 dnů (v období od ■■■■ 12. 2014 do ■■■■ 3. 2017).
34. K obžalovanému ■■■■ je možno dále uvést, že tento je občanem ■■■■ ■■■■ ■■■■ má úplné střední odborné vzdělání s maturitou, je ženatý a bezdětný. Dle aktuálního hodnocení obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody, v němž se nachází od února 2021, kam byl převeden po předchozím výkonu vazby (v níž byl v období od ■■■■ 11. 2018), v současné době vykonává souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 let, který mu byl uložen ve věci vedené Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. 1 T 2/2021. Ve výkonu trestu není pracovně zařazen, je zařazen do druhé prostupné skupiny vnitřní diference, během dosavadního výkonu trestu nebyl kázeňsky odměněn ani trestán. V opisu z rejstříku trestů má obžalovaný aktuálně dva záznamy o odsouzeních pro trestnou činnost v České republice. Poprvé byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 11. 5. 2020 sp. zn. 56 T 6/2019, který nabyl ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 5. 2. 2021 sp. zn. 11 To 47/2020 právní moci dne 5. 2. 2021, pro zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil v období od října 2018 do 9. 11. 2018, k nepodmíněnému

trestu odnětí svobody v trvání 8 let. Výrok o trestu z tohoto rozsudku byl následně zrušen v rámci ukládání souhrnného trestu obžalovanému ve věci vedené Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. 1 T 2/2021, v níž byl obžalovaný [REDAKCE] rozsudkem ze dne 16. 4. 2021 sp. zn. 1 T 2/2021, který nabyl právní moci dne 23. 8. 2021, uznán vinným zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku (spáchaným v období od prosince 2017 do srpna 2018) a odsouzen k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 let a k trestu vyhoštění z území České republiky na dobu 7 let. Ani k jednomu z těchto odsouzení tedy nelze přihlížet jako k okolnosti přitěžující ve smyslu § 42 písm. q) trestního zákoníku, neboť pro zmiňované trestné činy byl obžalovaný pravomocně odsouzen až po spáchání nyní souzeného trestného činu.

35. K obžalovanému [REDAKCE] je možno dále uvést, že tento je občanem [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] má vysokoškolské vzdělání, je ženatý a má dvě děti. Poté, co byl dne [REDAKCE] 3. 2017 tento obžalovaný propuštěn z výkonu vazby v nyní projednávané věci (za současného přijetí jeho písemného slibu ve smyslu § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu), se nejprve zdržoval na území České republiky, nejpозději v lednu 2019 však území České republiky opustil a v současné době se zdržuje ve svém domovském státě (kam mu bylo i doručeno vyznění o konání veřejného zasedání u odvolacího soudu). V opisu z rejstříku trestů nemá tento obžalovaný žádný záznam o odsouzení pro trestnou činnost v České republice.
36. Pokud jde o polehčující a přitěžující okolnosti, krajský soud stejně jako soud prvního stupně v napadeném rozsudku shledal, že obžalovaným ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku polehčuje skutečnost, že vedl před spácháním nyní souzeného trestného činu řádný život. Na druhé straně jim ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku přitěžuje, že čin páchali po delší dobu.
37. Dále je třeba zdůraznit, že krajský soud při ukládání trestu obžalovaným přihlédl i ke značné době, která uplynula od nyní stíhaného jednání, jakož i k samotné délce trestního řízení. S ohledem na výše zmiňované skutečnosti (i s přihlédnutím k tomu, že se doba strávená ve výkonu vazby započítává do výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody) krajský soud zastává ve shodě s okresním soudem názor, že je namísto obžalovaným uložit nepodmíněný trest odnětí svobody. V rámci výše zmiňované zákonné trestní sazby podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku považuje odvolací soud u obžalovaného [REDAKCE] za přiměřený trest odnětí svobody ve výměře 27 měsíců, tj. toliko tři měsíce nad spodní hranicí trestní sazby, kterýžto zohledňuje všechny výše zmiňované relevantní okolnosti na straně obžalovaného, vč. výše jemu v jiné trestní věci uloženého dosud zcela nevykonaného nepodmíněného trestu odnětí svobody (§ 39 odst. 4 trestního zákoníku), a je i přiměřený závažnosti dané trestné činnosti. Při zohlednění všech relevantních skutečností, vč. již zmiňovaného zmírnění právní kvalifikace stíhaného jednání u obžalovaného [REDAKCE] krajský soud tomuto obžalovanému v rámci výše zmiňované zákonné trestní sazby podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tj. v jedné osmině trestní sazby. Takto uložené tresty považuje krajský soud za přiměřené a odpovídající všem zákonným podmínkám.
38. Pro výkon trestu byli oba obžalovaní zařazeni v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť nebyl shledán důvod pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Trestní zákoník totiž stanoví, že se nepodmíněný trest odnětí svobody vykonává diferencovaně ve věznici s ostrahou nebo se zvýšenou ostrahou. Vzhledem ke skutečnosti, že u obžalovaných nebyly splněny podmínky pro jejich zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (do níž jsou zařazováni pachatelé, kterým byl uložen výjimečný trest, kterým byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, kterým byl za zvláště závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let, nebo kteří byli odsouzeni za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchli nebo se pokusili uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence), byli pro

výkon uloženého trestu tedy zařazení do věznice s ostrahou.

F.

39. Krajský soud tak může uzavřít, že odvolání obžalovaných shledal zčásti důvodnými, proto z podnětu odvolání obžalovaných zrušil napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b) trestního řádu v celém rozsahu a sám podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu znovu rozhodl tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 1. 6. 2022

JUDr. Ivana Růžičková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hřímanová v. r.